

stem med tre forskellige indrejseforbudsregistre (SIS, nationalt indrejseforbudsregister og nordisk indrejseforbudsregister) vil medføre en betydelig grad af overlappning mellem registrene.

Tillægsprotokollen forventes godkendt af de nordiske lande i foråret 2000.

Det foreslås på den baggrund, at udlændingelovens bestemmelse om afvisning af udlændinge med indrejseforbud til et af de andre nordiske lande i lov nr. 410 af 10. juni 1997 ophæves, jf. lovforslagets § 2, nr. 8.

Tillægsprotokollens øvrige ændringer af paskontroloverenskomsten indebærer ikke ændringer af den danske udlændingelovgivning, ligesom pasfriheden mellem de nordiske lande ikke berøres heraf.

3.3. Tekniske præciseringer af lov nr. 410 af 10. juni 1997 i overensstemmelse med Schengen-konventionen

Lovforslaget indeholder endvidere forslag til præcisering af reglerne om beregning af varigheden af tilladte opholdsperioder ved visumpligtigt og visumfrit ophold m.v., jf. lovforslagets § 2, nr. 1 og 2, om retten til indrejse og ophold for udlændinge med indrejseforbud, jf. lovforslagets § 2, nr. 2, om udstedelse af Schengen-visum, jf. lovforslagets § 2, nr. 3, om ret til gennemrejse for udlændinge med opholdstilladelse i eller tilbagerejsetilladelse til et andet Schengen-land, jf. lovforslagets § 2, nr. 10, om godkendelse af grænseovergangssteder og om politiets adgang til stempeling af pas og anden rejselegitimation, jf. lovforslagets § 2, nr. 11, om forevisning af pas eller anden rejselegitimation ved ind- og udrejse, jf. lovforslagets § 2, nr. 12, om indberetning af uønskede udlændinge til Schengen-informationssystemet (SIS), jf. lovforslagets § 2, nr. 15, og om ind- og udrejse uden om paskontrollen eller uden for grænseovergangsstedets åbningstid, jf. lovforslagets § 2, nr. 16.

Endelig indeholder lovforslaget forslag til konsekvensændringer af lov nr. 410 af 10. juni 1997 som følge af lovforslagets andre forslag.

4. Præcisering af Udlændingestyrelsens og politiets underholdsforpligtelse

Efter udlændingelovens § 42 a tilvejebringer og driver Udlændingestyrelsen indkvarteringssteder for og dækker udgifterne til underhold af udlændinge, der opholder sig her i landet, og hvis ansøgning om asyl er taget under behandling.

Den 25. februar 1999 (Alm. del – bilag 557) underrettede Indenrigsministeriet bl.a. Folketingets Retsudvalg om, at Udlændingestyrelsen efter udlændingelovens § 42 a, stk. 1, ville dække de udgifter, der var forbundet med indkvartering og underhold af en række

somaliske flygtninge, hvis opholdstilladelser som flygtninge var inddraget under henvisning til, at Holland måtte betragtes som første asylsland. Da udrejsefristen var udløbet i de nævnte sager, kunne der ifølge en afgørelse truffet af den Sociale Ankestyrelse alene ydes akuthjælp til de pågældende. Der var derfor et behov for at sikre de nævnte flygtnings indkvartering og underhold.

For at sikre et midlertidigt forsørgelsesgrundlag for den enkelte udlænding, indtil den pågældende udsendes eller meddeles opholdstilladelse, foreslås det bl.a. på denne baggrund præciseret i udlændingelovens § 42 a, hvilke persongrupper Udlændingestyrelsens indkvarterings- og underholdsforpligtelse over for spontane asylansøgere m.v. omfatter, jf. lovforslagets § 1, nr. 26 og 27. Herved skabes også klare rammer for Udlændingestyrelsens og politiets indkvarterings- og underholdsforpligtelse.

Det foreslås præciseret, at Udlændingestyrelsen dækker udgifterne til underhold af udlændinge, der opholder sig her i landet og har indgivet ansøgning om asyl, indtil udlændingen meddeles opholdstilladelse, udrejser eller udsendes, jf. den i lovforslagets § 1, nr. 26, foreslåede affattelse af udlændingelovens § 42 a, stk. 1. Det præciseres herved – i overensstemmelse med nuværende praksis – at Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse også omfatter spontane asylansøgere i afvisningsproceduren, Dublin-proceduren eller i udsendelsesfasen.

Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse foreslås endvidere at omfatte udlændinge, der ikke er omfattet af den foreslåede affattelse af udlændingelovens § 42 a, stk. 1, jf. ovenfor, og efter reglerne i udlændingelovens kapitel 1 og 3-5 ikke har ret til at opholde sig her i landet, jf. den i lovforslagets § 1, nr. 27, foreslåede affattelse af udlændingelovens § 42 a, stk. 2. Udlændingestyrelsen vil i disse tilfælde skulle dække udgifterne til udlændingens underhold, hvis det er nødvendigt af hensyn til forsørgelsen af udlændingen. Præciseringen vil bl.a. dække det ovenfor nævnte tilfælde vedrørende de somaliske flygtninge, hvis opholdstilladelser som flygtninge var inddraget under henvisning til, at Holland måtte betragtes som første asylsland.

Ved denne præcisering sikres et forsørgelsesgrundlag for de pågældende udlændinge, såfremt de – som følge af, at de ikke længere har ret til at opholde sig her i landet – ikke har ret til hjælp til forsørgelse efter anden lovgivning. Politiet sættes samtidig i stand til bedre at tilrettelægge udsendelsen af de pågældende. Endvidere sikres det, at politiet alene skal afholde udgifter, der er knyttet til selve udsendelsen, f.eks. beta-